

לרותי

הוואי 32

תיאור קצר של (1076/84): בן 32, איש מחשבים, 1.76 מטר גובה, עיניים ירוקות, שיער שאטני, נאה. ספורטאי לשעבר, לרכיבו, וכיום ספורטאי בנפשו. מה זה בדיוק אני לא יודעת. בטח אחד שלא מחמיץ את מבט ספורט. עם רבע קילו פיצוחים לידו. אני מחפש חברה לחיים, הוא כותב, "לא צריך אשה שתכבס ותגחץ לי. בשביל זה יש מכבסה וניקוי יבש. החל מתחתונים ועד חליפות. חשוב לי שהיא תהיה נאה, ישרה, אמינה, עם ראש על הכתפיים, סימפאטית, בריאה נפשית וגופנית ואוהבת לחיות. בתור אחד שביקר ובלילה בהוואי, יש למושג שימחת-חיים משמעות מיוחדת בעיני. אני מקווה למצוא בה את המושג הזה בכמויות גדולות."

★★★

בילויים שקטים

"אני בת 28, עוסקת בתיירות, גובה 1.70 מטר, רזה, בהחלט נאה". היא כותבת, "אוהבת לטייל, לקרוא ספרים ולראות סרטים. נהנית מביילויים שקטים. מעוניינת להכיר רווק נחמד בסביבות גיל ה-30, פלוס מינוס, טיפוס רציני, נאה ורחבי-אופקים, אחד שלא שייך לליגת מכברי הדיסקוטקים". כותב לה לתר. 950, רמת-חן, רמת-גן.

★★★

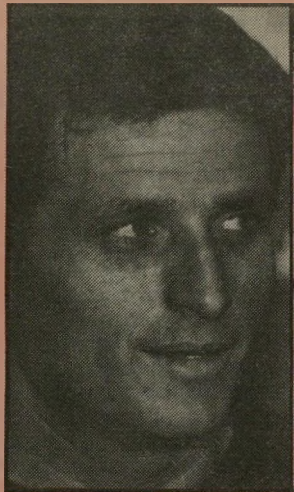
מי שמתלוננת שלפני 10 שנים היו צילומיה טובים יותר. צריכה להתחשב בעובדה הפשוטה שהצלם שלה היה אז צעיר ב-10 שנים.

★★★

חוקר פרטי

"רותי, אני אוהד שרוף של המדור שלך", מתחיל (1077/84) במתיקות.

זוהר השקינה

זוהר שגב
לבשל ולאכול

אמנו. שני הילדים נשאו אצלה. תוך שנים אחדות, אומר זוהר, הוא רואה את עצמו במיסגרת חדשה. הוא בהחלט בעד חיי-נישואין, הניסיון הראשון, שלא היה מוצלח באופן מיוחד, לא גרם לו לפחד מהמוסד הזה.

קשר למישהו, אך אף פעם זה לא היה מושלם, היא מתחילה, אבל אני משיג תדלת להישאר אופטימית — אולי זה הפעם בכל זאת יצא. אני רווקה בת 25, נאה, רזה, 1.65 מטר, אקדמאית. אוהבת תיאטרון ולטייל בטבע.

"מעוניינת בקשר עם בחור משכיל (לארדווקא בעל תואר באוניברסיטה), נאה, נחמד, לא מרובע ולא רציני מדי, עד גיל 30. דבר נוסף — שיהיה דתי (כיתה סרוגה), כי אני כזאת (לא רצינית יותר מדי)". היא מצפה לך בתר. 9079, תל-אביב, עבור שר.

★★★

דוגמנית אחת, על הבגדים הגדולים עליה בכמה מידות, שהיא נאלצת לדגמן: האמת היא שאני נהנית לכוש אותם, מפני שאני נראית נהדר כשאני מורידה אותם.

★★★

היהלום הזרוק

הוא מציג את עצמו כיהלומן בן 31, בתחילת דרכו לביסוס כלכלי, אוהב מאוד מוסיקה ובעל מודעות בריאותית גבוהה. הוא מודיע לי שהוא מחפש בנרות צעירה חיונית בעלת אינטלקט מפותח ותום, ורוצה שהיא תהיה "ללא מאניריזמים נשיים אופייניים". שהיא תהיה, אם אפשר, בעלת שטח-התעניינות מגוונים רבים פתוח.

בקשר להופעה החיצונית — הוא מעדיף הופעה טבעית ורוקה מעט על הופעה מטופחת ומסודרת מדי. זהו, עד כאן, אם את אוהבת יהלומים, תסדרי לעצמך הופעה זרוקה, אל תסתרקי שבוע, וקבעי איתו פגישה בתר. 3070, ראשון-לציון 75130.

★★★

הווי מלחים

שני מלחים ובחורה: אמריקאים. שני מלחים בלי בחורה: אנגלים.

מלח עם שתי חתוכות: צרפתי. מלח עם שתי מיזודות: ישראלי.

★★★

חולשה לגבוהות

"יש לי חולשה לגבוהות", מודיע (1079/84), "אני בן 35, גובה 1.84 מטר, רווק, חולשה אחרת שלי, מה לעשות, מעדיף את הגוונים הכהים בכחורה.

"אני מחפש מישהי שקטה, נבונה, רגישה, שתדע להעניק הרבה חום, אהבה ורכות, כי ללא שלושת הדברים האלה, אנה אני בא? יותר מכך — שתדע לקבל את מיטען-האהבה הרב שיש בי, את הרוך ואת החום."

יש לו שם יפה — זוהר שגב — והופעה חיצונית התואמת את השם: עיניים כחולות, גוף את-לטי, כתמיים רחבות ו-1.81 מטר גובה. אומרים עליו שהוא קצת קשוח, עקשן, לא מוותר על שום דבר ומשיג מה שהוא רוצה.

הוא בן 32, לשעבר קצין בצה"ל, בעל חברת שמירה וכיום מנהל פאב-מיסעדה (סאנסט, בעברית — שקיעה) בכיכר את-ריס. לא במיקרה הוא בענף המזון — הוא מבין גדול באוכל, אוהב לבשל ואוהב לאכול. אין לו צורך לספור קלוריות, כיוון שהוא שורף המון אנרגיה בהתעמלות יומיומית. ריצה ורכיבה על אופניים.

מורתו לבישול היתה אשתו לשעבר, שהיא ממוצא הונגרי. לפני שנה, אחרי 10 שנות נישואין, הם החליטו להתגרש. לא הסתדרנו, הוא אומר, לא הת-טלפון, תוכלי למצוא אותו בתר. 2558, ירושלים 91024.

★★★

אני מכירה מישהו שיוצא רק עם ממושקפות. לאחר הדרינק הראשון הוא נושף על הזוגיות שלהן עד שהן מתערפלות. כך הוא חוסך כסף למשקה נוסף.

★★★

קו מישפחתי

"אני רווק, צבר ממוצא ספרדי, בעל הופעה נאה, גובה 1.75 מטר, אוהב לבלות". הוא כותב, "מעוניינת להכיר רווקה נאה ופיקחת בסביבות ה-30 פלוס, לבניית קו מישפחתי עם". גם הוא הצטייד בתר. — 831, פתחת-קווה 49107.

★★★

אולי הפעם

ניסיתי בכל מיני דרכים להת-

ורד הררי
לא זאב בודד

שוקולד עם חלב

עיניים מלוכסנות, יופי אכ"סטי, שיער חלק וארוך, עור בגוון שוקולד-עם-חלב, 1.70 מטר גובה, גוף חטוב — זהו, פחות או יותר, תיאורה של ורד הררי, בת 20 וחצי, פסנתרנית וזמרת. רק לפני חודשיים היא השתחררה מן הצבא, אחרי שירות — איפה-אס"ל — בלהקה צבאית. צבירת ממוצא תימני, אמא שלה, כוכבת הררי, היא זמרת. אבא עורך-דין, עוד לא יצא לי לשמוע אותה שרה, אבל דיווחו לי שיש לה קול נהדר, חם ומרגש. המוסיקה זה הוויטמין שלי, אומרת ורד, "הדבר הכי חשוב, כרגע בחיים שלי, הסיגנון שלה זה פאנקי, דרום-אמריקאי, נש-מה וג'אז."

משכר-עבודתה בפאבים ובמועדונים היא הצליחה לחסוך 1000 דולר, אותם היא מתכוונת להשקיע בהקלטת שיר אחד, פריעתה, מילים ולחן, ורד, על חייה הפרטיים: "אני מעדיפה להתמקד עכשיו במוסיקה ופחות להוציא אנרגיה על מערכת-יחסים צמודה. אני לא בדיוק זאב בודד, אבל יש לי העולם שלי לשתיים הקרובות."

מה מסתירה יולנדה

(המשך מעמוד 31)

דה על הבקבוק. מאחר שהיא היתה אוהבת והשניים נהגו להיפגש בחנות כדי לתנות אהבים, לא היה בכך כל פלא, כי טביעת-אצבע של יולנדה נמצאה בחנות. אך יולנדה העירה בתוקף, כי החל מחודש ינואר 1984, מועד בו חל יום-הולדתו של הקרבן, לא ביקרה בחנות. היא סיפרה כי את בקבוק הקוניאק קנתה עבורו ליום-הולדתו, וכי הבקבוק נשאר כך בחנות. היא גם סיפרה כי בערב הרצח נפגשה עם ויקטור רק מכיוון שהוא התעקש על כך. לדבריה חלה פרידה קלה ביניהם, בגלל נסיבות מיוחדות שנוצרו עקב גיוסה של בתה לצבא, והיא לא נכנסה לחנותו מינואר. היא עמדה על כך בתוקף כי גם בערב הרצח נפגשה עם המנוח ברחוב ולא עברה את סף החנות.

תמיהה אחרונה. המישרה לא המשיכה לחקור לגבי טביעת-האצבע על הבקבוק, היה זה הסניגור, בכר, שפנה מיומנתו לחוקרי המז"פ (המחלקה לזיהוי פלילי) ושאל את כמה טביעות האצבע. המומחה העיר בבית-המשפט כי טביעת-האצבע היתה טריה וגילה לא יותר משבוע ימים. בפני הסניגור הורה המומחה כי הטביעה לא יכלה להיות על הבקבוק יותר מאשר יומיים. כלומר שיולנדה שיקרה כאשר סיפרה כי הטביעה נמצאת על הבקבוק מינואר, כאשר נתנה אותו במתנה לויקי, טור, סביר להניח כי היא היתה בליל הרצח בחנותו של הנרצח והשאירה שם טביעת-אצבעותיה. מדוע אם כך הכחישה זאת ככל תוקף גם כמישרה

טביעת האצבע

על הבקבוק

היתה טריה,

בת יומיים

לכל היותר!

וגם בבית-המשפט? מדוע שיקרה בנקודה כה חשובה? על כך אין תשובה. "מאכן יש להניח כי העדה היתה בחנות בליל-הרצח. דבר זה יש להסיק גם מתוך מנהגם הרגיל להיפגש שם בערבים" קובעים השופטים, "חבל ש" החוקרים, שהשקיעו מרץ רב, לא טרחו לעמת את העדה עם האינפורמציה האובייקטיבית — כדי לחשוף את האמת". מעירים השופטים, המבקרים את המישרה על שלא טרחה להשלים את החקירה דוקא בנקודה שלא התי-אימה לראיות התביעה.

התמיהה האחרונה מתייחסת לשי-תהירצח שמטרה יולנדה. היא סיפרה כי הרצח אירע בין השעות 8.20 ל-8.30 בערב. אולם בדיוק בשעות אלה היה במקום איש-מישרה שהוועק למיפעל את פלסטיק השכן בגלל פריצה. הוא לא שמע את היריות ולא ראה את המכונית, עליה סיפרה יולנדה. גם יולנדה עצמה לא ראתה כל מכונית-מישרה בזמן הרצח. סביר להניח כי היריה נורתה אחרי השעה שציינה העדה, וסביר להניח כי זמן הרצח המשוער היה כפי שקבע הד"ר בלוך, קרוב לתשע בערב, שזו היתה בעת-הפרידה הרגילה ביניהם. קבע בית-המשפט.

ובכל זאת, אחרי כל התמיהות והשקרים הללו, אין השופטים חושדים כי יולנדה נטפלה סתם לנאשם. היא מאמינה בזיהוי, אך בדרך המחשבה המיוחדת לה אינה מגלה לנו אלא טפח ומכסה טפחיים, ועל כן אין אנו מוכנים לסמוך על עדותה. קובעים השופטים כאשר הם נמנקים את זיכוי של איבני חבל שהחיים אינם כה דרמאטיים כמו הסרטים, פרי מייסון היה בוודאי מסיים בצורה אחרת. **אילנה אלון**